

ПОЗАКЛАСНИЙ ЗАХІД «ОБПАЛЕНИЙ ДОБРОТОЮ»

В.О.Сухомлинський – поборник гуманістичних ідей у вихованні

Слово вчителя.

В.О. Сухомлинський. Думки і мрії цієї незвичайної людини не перекреслив час. Його яскравий талант зігриває тисячі людей, запалює в їхніх серцях жагу творчості, бажання шукати, експериментувати, творити добро, боротися і перемагати.

майстер, видатний педагог – новатор, учений – дослідник, особистість дивовижно неповторна, унікальна, багатогранна. Отож про нього поведемо розмову.

Учень.

Почуємо сучасників слова,
І перед нашим зором знову
Його велична постать ожива.
На екрані – портрет
В.О. Сухомлинського.

Мікрофон. Від сьогоднішнього уроку я очікую...

Слово вчителя. Дорогі друзі. В.О.Сухомлинський – педагог невичерпний. Ми

справедливо називаємо його предтечею національного відродження України, оберегом її духовності, творцем педагогіки гуманізму. До сьогоднішньої зустрічі ви підготували девізи гуманістичної спрямованості.

Учні.

1. Двічі дає той, хто дає швидко. (*П. Сір*)
2. Без користі жити – передчасна смерть. (*Гете*)
3. Люди, будьте людьми. (*Ж.Ж. Руссо*)
4. Лікуйте, перш за все, серце. (*В. Ірвінг*)
5. Люби людину. (*Л. Толстой*)

Учень. На Кіровоградщині розкинулись 4 придніпровські села: Василівка, Омельник, Онуфріївка та Павлиш. Саме в них пройшло все життя Василя Сухомлинського. Лише війна забрала його звідси на 3 роки. У маленькій хатині на околиці Василівки в сім'ї селянина – бідняка 1918 року 28 вересня він народився.

Учень. Зі спогадів матері: «І коли воно виросло, сама незчулася. Уже скоро й семирічку закінчить. До наук такий охочий, збирається податися вчитися до Кременчука. Вчителя його хвалять: «Учителем йому бути. Вроджений талант у хлопця».

Зі спогадів дружини: «Василію Олександровичу не було й 17 років, як він молодим учителем переступив поріг школи, де нещодавно був учнем. Незабаром зрозумів: щоб стати справжнім учителем,

*Життя любив,
Дітей понад усе на світі.
Помер у вересні,
А світові сказав:*

*«Я жив, була моя професія – Учитель».
І пам'ятатимуть всі люди,
Для чого жив, творив,
Щоб стати добрим творцем світу,
Щоб серце я віддав все дітям,
А сам у полум'ї любові їх згорів».*

Людмила Крецул

*Учитель запалює свічку.
Звучить лірична мелодія.*

Щоб до кінця тебе відкрити, збагнути,
Вогнем свічі в цей день благословенний
Він відкриває глибинну Вашу суть,
Яку дочасно промені ховають,
Вогонь лякає темні сили зла,
А образи перед свічками – сяють.

Нехай сьогодні свічка доброти, щирості, любові освітить образ талановитої людини, нашого земляка, людини великого серця і розуму – В.О.Сухомлинського. Учений залишив нам свої твори. Шукаймо в них відповіді на питання сьогодення.

Ведучий 1. Невеличке селище, яке загубилося в незорих українських степах. Це Павлиш. На високому пагорбі червоний цегляний будинок. Це школа, а там і музей Сухомлинського.

Ведучий 2. Тут говорять про Василя Олександровича захоплено й щиро: учитель –

недостатньо однієї любові до дітей, потрібні глибокі знання. І Василь Олександрович учився, учився до кінця своїх днів».

Слово вчителя. 23-річним юнаком брав участь у боях Другої світової війни, одержав тяжке поранення. Потім у 1944 році в тяжких повоєнних умовах невтомно трудився на посаді завідуючого відділом Онуфріївського райвиконкому. Це були часи, коли в школах не було меблів, книжок, зошитів. Писали чорнилом із бузини на старих газетах. Діти сиділи в пальтах, шапках і рукавицях. Василь Олександрович їздив по району тижнями, організовував роботу шкіл. Усе це різко погіршило й без того слабке здоров'я Сухомлинського. 1947 рік був тяжким для сім'ї. Цілий рік Василь Олександрович хворів. А з 1948 року – директор середньої школи в селищі Павлиш, де впродовж 22 років успішно проводив новаторський педагогічний експеримент.

Ведучий. Школа стала його життям, його мрією і дійсністю, його радістю і тривогою, творчістю і творінням. Стала школою Сухомлинського. «Що було найголовнішим у моєму житті? Без вагань відповідаю: любов до дітей», – так писав учений.

Ведуча. Його думок і справ добро
Ми хочемо всім вам передати,
Бо він – глибокий, мов Дніпро,
Високий духом, як Карпати.

Ведучий. На часі нас чекає конкурс казки. Так-так. Це «*Казка про народження людини*». Отже, слухаємо казки.

Слово вчителя. Дух, ідеї В.О.Сухомлинського й сьогодні живуть у стінах його авторської школи, проростають дрібними зернами розумного, доброго, вічного в душах дітей, яким Учитель віддав своє серце.

Щемна, тремтлива поезія дитячої душі народжена великою душею. Ось послухайте.

- Він жив лише дітьми, – шепоче калина.
- Він серце віддав, – говорить верба.
- Ось тут він ходив, – промовляє журливо.
Та зерна добра проростають плодами.
Його мрії – надії живуть серед нас.
Його вже немає? Неправда!
Він з нами.

Тетяна Явтушенко
(учениця Павлиської школи)

На фоні музики Із сторінок пам'яті

1. Віддаючи належне творчому доробку В.О.Сухомлинському, мені хотілося б говорити про нього, як дуже близьку і рідну

людину. Відблиск його творчої особистості назавжди світлим спомином залишиться в моїй пам'яті. (*В.Щербина*)

2. Нерідко ми бесідували з вчителями про дивовижний, ще до кінця не розгаданий феномен В. О. Сухомлинський. (*Ф. Святовец*)

3. «Кожна людина повинна залишити свій слід на Землі. Виростив дерево – значить не дарма прожив», – говорив Василь Олександрович. (*В. Рундак*)

4. Для мене Сухомлинський – філософ, учитель учителів. Казка його перевернула душу. (*Б. Наумов*)

Ведуча. А я хочу сказати, що в практиці роботи школи Сухомлинського була формула «**Три люблю**». Слухайте.

1. Я люблю себе (самозбереження, самопізнання, самоорганізація, самоосвіта, саморозвиток, самовиховання, самовдосконалення, самореалізація, самоконтроль).

2. Я люблю маму, тата, родичів, друзів.

3. Я люблю свій дім, свою вулицю, свою школу, своє місто, Україну.

Пам'ятайте її, це дуже гарна формула.

Учень. Нектар краси з людських сердець збирав,

І сам навіки з красою злившись,
Великим Добротворцем став,
Зі світочами людства поріднившись.

Слово вчителя. Запрошую вас до раунду Робіна (коло ідей) за оповіданнями В.О. Сухомлинського «*Коли робиш добро, не оглядайся*».

Слово вчителя. Педагогічна спадщина В.О. Сухомлинського – 48 книг, 500 статей, 1500 оповідань і казок для дітей. Твори його видані 53 мовами світу.

Василь Олександрович прожив 52 роки. Останні його слова були про школу: «*Знову вересень. Дзвоник. Діти йдуть до школи, а я їду з життя*». 2 вересня його серце зупинилось. Похований видатний педагог за 300 кроків від школи. Пам'ятник підноситься над садами, озелениними байраками. Обабіч дорога, яка веде до Полтави, на Василівку, Омельник, Онуфріївку, звідки почався його тернистий шлях на педагогічний олімп.

Учениця. Вчитель народний по праву.

Як нам його не любить!
Він – наша гордість і слава,
Вчитель, герой.
З серцем палаючим Данко,
Справжній борець- гуманіст.
Повен добра і любові,
Дітям життя присвятив,
Все їм віддав без вагання,
Він їх безмежно любив.

Г. Орел

Слово вчителя. Читайте Сухомлинського, прислухайтесь до думок цієї людини.

Скарбничка думок до аптеки вашої думки

- Школа завжди буде найважливішим вогнищем мудрості народу.
- У виховному процесі все важливе, усе має значення.
- Дати людині щастя улюбленої праці.
- Вірте в талант і творчі сили кожного.
- Знайти своє покликання – це джерело щастя.

Завершимо нашу зустріч рефлексією.
Створіть у класі калейдоскоп «кольорового

настрою», який виник у вашій уяві після зустрічі з Учителем.

Нехай це буде «осіннє золото» В.О.Сухомлинського. Озвучте ваші висновки.

Учні. Я землі цієї паросток зелений,
Я цієї висі крапля дощова,
Заплелись у мені, проросли у мені
Сонце і дерева, квіти і трава.
І любов дітей.

Слово вчителя. Дякую вам за роботу. Ми серцем дужчаємо, викладаємо сходинок в майбутнє.

Зацвіти, душе, цвітом-полум'ям,
Мов стожарами світанковими,
Запалай рососою пречистою,
Ти сьогодні на диво - очищена.